

"LOVRIĆ & KLOBUČAR"
ODVJETNIČKO DRUŠTVO, j.t.d.

Zagreb, Gundulićeva 19/1
Tel: (01) 4618 503, 4618 504 Fax: (01) 4621 785
e-mail: odvjetnici@lovric-klobucar.hr

Odvjetnici: Ivan Lovrić, Danijel Klobučar i Lucia Petković
Odvjetnički vježbenik: Borna Lončar i Kristijan Čulig

**OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD
U ZAGREBU**

Na broj: Pn-2589/19

U Zagrebu, 12.02.2021.g.

Pravna stvar:

Tužitelj: Stečajna masa iza Web-info, d.o.o. u stečaju, Zagreb, Klenovac 5,
OIB: 24877520906

Tuženik: Hrvatski autoklub, Zagreb, Avenija Dubrovnik 44, OIB: 53540975485

Radi: naknade štete

V.P.S.: 1.839.437,17 kn

ŽALBA TUŽITELJA

**protiv presude Općinskog građanskog suda
u Zagrebu br. Pn-2589/19 od 29.01.2021.g.**

Tužitelj podnosi žalbu protiv presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl. br. 133 Pn-2589/19-127 od dana 29.01.2021.g. u zakonskom roku od 15 dana.

Pobijanom presudom je odbijen tužbeni zahtjev u cijelosti (toč. I. izreke) te je tužitelju naloženo nadoknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 300.587,50 kn u roku od 15 dana (toč. II. izreke).

Žalba se podnosi protiv opisane presude u cijelosti, zbog apsolutno bitnih povreda odredaba parničnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava.

Tužitelj je tužbenim zahtjevom tražio naknadu imovinske štete u visini od 1.839.437,17 kn s osnova izmakle koristi na temelju čl. 1089. st. 1. i 3. Zakona o obveznim odnosima (dalje: ZOO), a koju je pretrpio štetnom radnjom tuženika iz ugovornog odnosa, nakon što je tuženik u provedenom natječaju za projekt "Unapređivanje informiranja javnosti

o stanju na cestama i praćenje cestovnog prometa" odabrao kao najpovoljniju ponudu tužitelja za izvođača, u suradnji sa drugim društvom Tehnomobil j.t.d.

Prije svega se ističe kako je sud **pogrešno utvrdio činjenično stanje, na koje je potom pogrešno primijenio materijalno pravo**, zbog čega je odbio tužbeni zahtjev, iako ga je sud **kao osnovanog trebao prihvatiti u cijelosti**.

Do pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja došlo je ponajprije zbog toga što **sud nije prihvatio kao dokaz objavu rezultata natječaja tuženika od 08.01.2004.g. (list 47 spisa)**, kojeg je dostavio tužitelj, premda na str. 24. presude sud tvrdi da je prihvatio tu ispravu, što je proturječno i ne proizlazi iz provedenih dokaza – čime je učinjena **apsolutno bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a**. Naprotiv, sud je uzeo kao relevantnu objavu rezultata natječaja na koju se pozvao tuženik. Naime, objava natječaja koju je tužitelj dostavio (list 47 spisa) ne sadrži točke 5. i 6. objave, i tužitelj je dokazao u tijeku ovog postupka da mu je **tuženik dostavio objavu rezultata natječaja bez tih točaka**. Međutim, sud je to zanemario i došao do pogrešnog zaključka da je *"tužitelj znao za navedene točke"* premda one nisu bile tužitelju prezentirane od strane tuženika, niti je tužitelj na njih pristao. Kroz čitav tijek postupka tužitelj osporava vjerodostojnost isprave na koju se tuženik pozvao.

Isto predstavlja odlučne činjenice za ovaj spor, jer je u točki 5. sporne objave rezultata natječaja navedeno da komisija zadržava pravo i preporuča da se s odabranim strateškim partnerom posebno raspravi i dogovori cjenovno povoljnije uvjete realizacije projekta, a u točki 6. da se nakon usuglašavanja sa svim elementima ponude preporuča sklapanje ugovora između tuženika i izvođača o realizaciji projekta po svim elementima. Tih točaka nije bilo u objavi koju je tužitelj zaprimio i ne čine dio sklopljenog ugovora. Stoga o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju tih isprava i samih isprava.

Sud pobijanom presudom zauzima pravno shvaćanje da sporne točke 5. i 6. čine sastavni dio Ugovora o poslovnoj suradnji pri realizaciji projekta od 25.02.2004.g. pa da se *"tužitelj ne može osnovano pozivati na ponudu koja je prihvaćena na natječaju"* (str. 26.). **Ovakvo je stajalište pogrešno i neosnovano, te se protivi općim načelima obveznog prava**. Tužitelj je dao ponudu i tuženik ju je prihvatio, i to kao **"najpovoljniju"**. Prihvatom tako dane ponude sklopljen je ugovor, u skladu sa čl. 31. st 1. Zakona o obveznim odnosima (dalje: ZOO), stoga nije bilo uvjeta za naknadno pregovaranje o nižim cijenama.

Da nije bilo volje s tužiteljeve strane za smanjenjem prihvaćenih uvjeta i cijena iz tužiteljeve ponude, vidljivo je iz toga što je u konačnici **tuženik istisnuo tužitelja iz čitavog projekta i sklopio novi ugovor dana 31.01.2005.g. isključivo s društvom Tehnomobil j.t.d.**, o čemu nije ni izvijestio tužitelja, nego je isti to naknadno saznao. S tim u vezi, tužitelj posebno osporava zaključak suda da se takvo postupanje tuženika ne smatra suprotnim odredbi čl. 21. st. 1. ZOO-a, kao niti nepoštenim tržišnim natjecanjem u smislu čl. 70. st. 1. i čl. 71. Zakona o trgovini, pa da nema štetne radnje ni elemenata protupravnosti. Ovaj je zaključak osobito sporan kada se uzme u obzir postojanje presude posl. br. G-I-45/05 od 17.10.2005.g. Suda časti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori kojom je vođenje pregovora između Tehnomobila i tuženika kvalificirano kao **neovlašteno vođenje pregovora na štetu tužitelja i protivno dobrim poslovnim običajima, odnosno protivno odredbi čl. 21. ZOO-a**.

Tužitelj i Tehnomobil j.t.d. su pred tuženikom nastupali kao jedan izvršitelj, odnosno jedinstvena ugovorna strana, iako se radi o dva pravna subjekta, što je izričito utvrđeno Ugovorom o poslovnoj suradnji pri realizaciji projekta. Usprkos tome, tuženik je protivno dobrim poslovnim običajima i neovisno o uvjetima suradnje koja je dogovorena, prekršio iste i angažirao samo društvo Tehnomobil za daljnju realizaciju projekta i održavanje sustava i kamera koja suradnja je trajala više od minimalnih 5 godina – ista je potrajala barem 10 godina, kako to proizlazi iz iskaza Željka Mijatovića do 2015. ili 2016. godine. Prema tome, razvidno je da je takvim postupanjem **nastala šteta za tužitelja**.

Sud nije posebno cijenio okolnost da je tuženik nastavio ugovorni odnos baš isključivo s Tehnomobilom, bez provođenja novog natječaja i bez ikakve stanke u tom ugovornom odnosu i projektu kojeg ne bi bilo bez rada i angažmana kako Jurice Jašinskog osobno, tako i tužitelja.

Sud uopće nije uzeo u obzir iskaz Jurice Jašinskog, koji je bio zastupnik po zakonu tužitelja, a da to ničim nije obrazložio. Nadalje, sud je ispravno prihvatio vještačenje mr.sc. Zrinka Ručevića, s kojim je bio usklađen i tužbeni zahtjev, ali sud tako prihvaćeno vještačenje ipak nije primijenio zbog toga što je posve netočno zaključio da nema pretpostavki za tužnikovu odgovornost za naknadu štete, premda su dokazane štetna radnja (tuženikovo ignoriranje prihvaćene ponude tužitelja i njegovo isključivanje iz realizacije predmetnog projekta koji je nastavljen s ponuditeljem koji je bio u istoj ponudi s tužiteljem kao jedinstveni subjekt!), imovinska šteta u vidu izmakle koristi (čiji iznos je utvrđen financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem), uzročna veza, protupravnost (temeljem Zakona o obveznim odnosima i Zakona o trgovini, a podredno i Zakona o javnoj nabavi), kao i da su stranke subjekti odgovornosti za naknadu štete, i to tužitelj u svojstvu oštećenika, a tuženik u svojstvu štetnika.

Financijsko-knjigovodstveno vještačenje je stručno, jasno i obrazloženo, a ističe se da je sud odredio provođenje vještačenja nakon saslušanja svjedoka i stranaka, upravo iz razloga što je bila dokazana osnovanost tužbe. Tek promjenom raspravnog suca dolazi do saslušanja još dviju osoba na traženje tuženika, koje nisu bile ključne za utvrđivanje ugovornog odnosa između stranaka. Vještačenje kojeg je sud prihvatio (i to u obje njegove varijante) i na temelju kojeg je tužitelj smanjio tužbeni zahtjev, predstavlja konzervativni izračun tužiteljeve izmakle koristi po ugovornom odnosu s tuženikom koji nije realiziran, odnosno koji je prije isteka ugovorenog vremena prekinut, a kojeg je tuženik nastavio ni s kim drugim, nego s društvom Tehnomobil j.t.d. Vještačenje je u konačnici izrađeno na temelju podataka o cijenama koje je tuženik isticao i priznao da su mu prihvatljive. Te je cijene koristio u ugovornom odnosu nastavljenom s Tehnomobilom. Međutim, zbog pogrešnih utvrđenja o osnovanosti sud nije odlučivao o visini tužbenog zahtjeva, a koja je nedvojbeno dokazana, jednako kao što je dokazana pravna osnova, zbog čega je provedeno vještačenje.

Tužitelj podsjeća da je financijsko-knjigovodstveni vještak podnio nalaz i mišljenje sudu još 28.06.2013.g., a da dopunsko vještačenje datira od 15.07.2015.g. Predmet je već onda bio sazreo za donošenje meritorne odluke, ali je tuženik svojim dispozicijama odugovlačio tijek postupka nakon čega je otvoren stečajni postupak nad prednikom tužitelja. Tek nakon upisa stečajne mase u sudski registar i nastavka postupka s tužiteljem (stečajnom masom) vještak Ručević je dostavio drugo dopunsko vještačenje od 02.04.2020. i iznio je

usmeno obrazloženje pisanog nalaza i mišljenja, povodom neosnovanog prigovora tuženika. Dakle, bilo bi protivno načelu ekonomičnosti postupka provoditi financijsko vještačenje i izgubiti barem 4 godine na izvođenje tog jednog dokaza da sud nije smatrao kako je tužbeni zahtjev osnovan.

Ističe se kako je posve nelogičan i sam sebi proturječan navod iz pobijane presude da bi po ocjeni ovog suda tužbeni zahtjev bio neosnovan i u slučaju da se primjenjuje Zakon o javnoj nabavi (dalje: ZJN), jer čl. 57. st. 1. tog Zakona propisuje da je naručitelju zabranjeno pregovarati s ponuditeljem u svezi s cijenom, izmjenom ili dopunom ponude koja je odabrana kao najpovoljnija. I takvom konstatacijom sud je počinio apsolutno bitnu povredu iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a, jer je tuženikovo postupanje nakon prihvatanja tužiteljeve ponude kao najpovoljnije i zaključenja Ugovora o poslovnoj suradnji pri realizaciji projekta bilo usmjereno smanjivanju cijene koju je prihvatio, što nije dozvoljeno, niti je bilo moguće kako po odredbama ZJN ili po odredbama ZOO-a, a na isto nije pristao ni sam tužitelj potpisanim ugovorom, što se potvrđuje iz ugovora kojeg je dostavio tužitelj i korespondencije između stranaka koja prileži spisu.

Slijedom svega navedenog, predlaže se drugostupanjskom sudu preinačiti pobijanu presudu na način da se u cijelosti prihvati tužbeni zahtjev, odnosno podredno ukine prvostupanjsku presudu i vrati predmet na ponovno odlučivanje.

Tužitelj moli sud da postupa žurno imajući u vidu da ovaj spor traje više od 15 godina, s obzirom da je tužba podnesena dana 25.01.2006.g., kao i da je čl. 166. st. 3. Stečajnog zakona propisan rok od šest mjeseci za donošenje odluke.

**Stečajna masa iza Web-info,
d.o.o. u stečaju,**
koje zastupa stečajna upraviteljica
Sandra Gregorić Jelinek,
zastupano po:

Tužitelj potražuje trošak:

- sastav žalbe	22.987,50 kn
- PDV 25 %	5.746,88 kn
- sudska pristojba	10.000,00 kn
Ukupno:	38.734,38 kn